

31985R2919

L 280/4

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1985 10 22

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2919/85**1985 m. spalio 17 d.****nustatantis peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu, taikomos Reinu plaukiojantiems laivams, minimų priemonių prieinamumą**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ir ypač į jos 75 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi šešios peržiūrėtą Konvenciją dėl laivybos Reinu pasirašiusios valstybės, tai yra penkios Europos Bendrijų valstybės narės (Belgija, Vokietija, Prancūzija, Nyderlandai ir Jungtinė Karalystė) ir Šveicarija tą konvenciją iš dalies pakeitė Papildomu protokolu Nr. 2, pasirašytu 1979 m. spalio 17 d. Strasbūre;

kadangi minėtas Papildomas protokolas nustato, kad tik Reinu plaukiojantiems laivams gali būti išduodamas leidimas vežti prekes ir keleivius tarp dviejų punktų, esančių laivybai tinkamuose vidaus vandenyse, minimumuose konvencijos 3 straipsnio pirmoje dalyje; kadangi laikoma, kad laivai gali plaukioti Reinu, jeigu jie turi kompetentingos institucijos išduotą reikiamą dokumentą;

kadangi pirmiau minėto Papildomo protokolo pasirašymo protokolu numatoma, kad dokumentą, patvirtinantį, kad laivui leidžiama plaukioti Reinu, išduoda atitinkamos šalies kompetentinga institucija ir tik tiems laivams, kurie su ta šalimi palaiko faktinį ryšį, nustatomą remiantis vienodu konvenciją pasirašiusių šalių traktavimu; kadangi Pasirašymo protokole numatyta, kad laivams, turintiems faktinį ryšį su bet kuria valstybe nare, yra suteikiamas vienodas statusas; kadangi, lygiai taip pat, kitoms valstybėms narėms turi būti suteiktas toks pat statusas kaip ir Konvenciją pasirašiusioms valstybėms;

kadangi konvenciją pasirašiusios valstybės, jungiamos Centrinės laivybos Reinu komisijos (CRK), nustatė įgyvendinimo nuostatas, apibrėžiančias sąlygas, kuriomis remiantis turi būti išduodamas pirmiau minėtas dokumentas; kadangi Taryba, atsižvelg-

dama į Komisijos pasiūlymą, savo 1984 m. lapkričio 8 d. sprendimu apibrėžė bendruosius veiksmus, kuriais remdamosi Konvenciją pasirašiusios valstybės narės priėmė šiuos nuostatus CRK rezoliucijos forma;

kadangi, siekiant užtikrinti, kad įgyvendinimo nuostatos įsigaliojotų visoje Bendrijoje, būtina įtraukti jas į Bendrijos įstatymus Tarybos reglamentu, priimtu remiantis Sutarties 75 straipsniu, kuriame numatytos išsamios taisyklės, taikomos atsižvelgiant į Bendrijos normas ir procedūras;

kadangi valstybės narės privalo nusiųsti Komisijai informacijos, kurią jos pagal šį reglamentą siunčia CRK, kopiją,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Priede minimos nuostatos Bendrijoje yra taikomos atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas.

2 straipsnis

1. Įgyvendindama priedo 2 straipsnio 4 dalies ir 8 straipsnio 1 dalies nuostatas, kiekviena valstybė narė informaciją, kurią ji, remdamasi tomis nuostatomis, privalo siųsti CRK, siunčia ir Komisijai.

2. Įgyvendindama priedo 3 straipsnio 4 dalies pirmajame sakinyje minimas nuostatas, atitinkama valstybė narė taip pat siunčia Komisijai su CRK teikiamu prašymu dėl konsultacijų susijusios bylos kopiją.

3 straipsnis

Jeigu CRK numato priedo 3 straipsnio 4 dalies antrame sakinyje minimas bendrąsias sąlygas, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir atstovaudama kvalifikuotą daugumą, priima

⁽¹⁾ OL C 262, 1985 10 14.⁽²⁾ OL C 169, 1985 7 8, p. 7.

sprendimą dėl bendros nuomonės, kuriai pritaria CRK priklausančios ir konvenciją pasirašiusios valstybės narės.

Šias sąlygas Taryba atitinkama tvarka nustato Bendrijos lygmeniu, veikdama pagal pirmo straipsnio dalyje minimus susitarimus.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Tačiau priedo 7 straipsnio 2 dalis netaikoma iki 1987 m. vasario 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 1985 metų spalio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. F. POOS

PRIEDAS

REGLAMENTUI

dėl peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu 2 straipsnio trečios dalies ir minėtos 1979 m. spalio 17 d. Konvencijos Papildomo protokolo Nr. 2 pasirašymo protokolo 1 ir 3 straipsnio dalių nuostatų įgyvendinimo*1 straipsnis*

Šiame Reglamente valstybėms, minimoms peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu Papildomo protokolo Nr. 2, pasirašyto 1979 m. spalio 17 d., pasirašymo protokolo 3 straipsnio dalies pirmame sakinyje, suteikiamas toks pat statusas kaip ir minėtą Konvenciją pasirašiusioms valstybėms. Terminas „Konvenciją pasirašiusi valstybė“ šiame reglamente visada reiškia kiekvieną tų valstybių, kurioms yra suteiktas vienodas statusas.

2 straipsnis

1. Konvenciją pasirašiusios valstybės, į kurios valstybės registrą yra įtrauktas laivas, valdžios institucija yra vienintelė valdžios institucija, atsakinga už peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu trečios dalies 2 straipsnyje minimo dokumento, įrodančio, kad laivas gali plaukioti Reinu, išdavimą arba atšaukimą.

2. Jeigu valstybės registro nėra, arba tuo atveju, kai laivas nėra registruotas konvenciją pasirašiusioje valstybėje, tokį dokumentą išduoda, panaikina arba atšaukia konvenciją pasirašiusios valstybės, kurioje laivo savininkas arba, bendros nuosavybės atveju, pirmasis bendrasavininkas, privalantis prašyti ankstesniame paragrafe minimo dokumento, nuolat gyvena ar turi juridinį adresą arba registruotą buveinę, institucija.

3. „Dokumentas“ gali būti išduotas kaip atskiras dokumentas, aprašytas peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu 2 straipsnio trečioje dalyje, arba gali turėti įrašo kitam laivui išduotame dokumente, įrodančiame, kad laivas gali plaukioti Reinu, formą.

4. Kiekviena konvenciją pasirašiusi valstybė per Centrinę laivybos Reinu komisiją kitoms konvenciją pasirašiusioms valstybėms pateikia savo kompetingų institucijų sąrašą.

3 straipsnis

1. 2 straipsnio pirmoje dalyje minimas dokumentas laivui išduodamas tik tuo atveju, jeigu jo savininkas:

a) kaip fizinis asmuo yra vienos iš konvenciją pasirašiusių valstybių pilietis arba turi juridinį adresą ar nuolat gyvena vienoje iš konvenciją pasirašiusių valstybių, arba

b) kaip juridinis asmuo, kuriam taikomos viešosios teisės nuostatos, yra įsisteigęs pagal konvenciją pasirašiusios valstybės įstatymus ir toje valstybėje turi savo registruotą buveinę, arba

c) kaip juridinis asmuo, bendrovė arba firma, kuriai taikomos privatinės teisės nuostatos

aa) yra įsisteigęs konvenciją pasirašiusioje valstybėje pagal jos įstatymus;

bb) konvenciją pasirašiusioje valstybėje turi registruotą buveinę, vykdo pagrindinę veiklą ir iš jos valdo turimus laivus, ir

cc) yra pavaldus arba vadovaujamas asmenų, kurių dauguma yra konvenciją pasirašiusių valstybių piliečiai ir kurių juridinis adresas ir nuolatinė gyvenamoji vieta, o juridinio asmens atveju, buveinės registracijos vieta, yra vienoje iš tų valstybių.

2. Tačiau dokumentas neišduodamas laivams, kurie priklauso juridiniams asmenims, bendrovėms arba firmoms, kurioms taikomos privatinės teisės nuostatos, tais atvejais, jeigu tie asmenys, kuriems tiesiogiai arba netiesiogiai realiosios nuosavybės teise priklauso didžioji įmonės akcijų dalis, arba jeigu jiems priklauso didžioji akcijų dalis, suteikianti balsavimo teisę, arba jeigu jiems priklauso didžioji balsų dalis, nėra Konvenciją pasirašiusių valstybių piliečiai arba vienoje iš tų valstybių neturi savo juridinio adreso, registruotos buveinės arba nuolatinės gyvenamosios vietos.

3. Trestų arba panašių struktūrų atveju, pirmiau išvardytus reikalavimus turi atitikti ir asmenys, kurių vardu tokie sandėriai yra sudaromi.

4. Konvenciją pasirašiusi valstybė išimties tvarka, pasikonsultavusi su Centrine komisija, daro išimtis daugumai, kaip reikalaujama 1 straipsnio dalies c) ir cc) pastraipos dalyje ir 2 straipsnio dalyje, su sąlyga, kad nebus pažeistos peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu Papildomo protokolo Nr. 2 nuostatos. Centrinė komisija gali nustatyti bendrąsias sąlygas, kurioms esant gali būti daromos minėtos išimties.

4 straipsnis

1. Jei laivas priklauso keletui savininkų, bendrasavininkis arba bendrasavininkiai, turintys didžiąją bendrosios nuosavybės teise jiems priklausančio objekto akcijų dalį ir valdantys bendrąją nuosavybę, privalo tenkinti 3 straipsnyje apibrėžtas sąlygas.

2. Jeigu tarp bendrasavininkų yra juridinių asmenų arba bendrovių, kurioms taikomos privatinės teisės nuostatos, asmenys, kurie valdo tokias įmones ir joms vadovauja, ir visi tie asmenys, kuriems tiesiogiai arba netiesiogiai realiosios nuosavybės teise priklauso tokių įmonių dalis, privalo būti konvenciją pasirašiusių valstybių piliečiai ir vienoje iš pasirašiusių valstybių turėti savo juridinį adresą, registruotą buveinę ar nuolatinę gyvenamąją vietą.

5 straipsnis

1. Siekiant naudojamam laivui gauti 2 straipsnio pirmoje dalyje minimą dokumentą, laivo naudotojas ar valdytojas taip pat privalo atitikti laivo savininkui keliamus reikalavimus.

2. Konvenciją pasirašiusios valstybės, kurioje laivo naudotojas turi juridinį adresą, nuolatinę gyvenamąją vietą arba registruotą buveinę, kompetentingos institucijos išduoda atitinkamą dokumentą arba jį atšaukia.

6 straipsnis

1. Laivo savininkas, bendrasavininkis arba naudotojas kreipiasi į kompetentingą instituciją su prašymu išduoti 2 straipsnio pirmoje dalyje minimą dokumentą, ir pateikia tai institucijai visą teisingą ir reikalingą informaciją.

2. Laivo savininkas, bendrasavininkis arba naudotojas, tiek, kiek tai yra su juo susiję, privalo neatidėliodamas raštu informuoti dokumentą išdavusią kompetentingą instituciją apie bet kokias pasikeitusias aplinkybes, kuriomis remiantis toks dokumentas buvo išduotas.

3. Kompetentingos institucijos bet kada gali patikrinti, ar laikomasi 3, 4 ir 5 straipsniuose nustatytų sąlygų; jeigu tų sąlygų nesilaikoma, dokumento galiojimas atšaukiamas.

7 straipsnis

1. Dokumente, patvirtinančiame, kad laivas gali plaukioti Reinu, privaloma nurodyti laivą, jo savininką, ir kur reikia, laivo naudotoją, nurodant, inter alia:

- laivo pavadinimą, numerį, registracijos vietą, tipą ir kategoriją,
- savininko arba, kur reikia, naudotojo vardą, bendrovės pavadinimą, juridinį adresą, nuolatinę gyvenamąją vietą arba buveinės registracijos vietą.

2. Dokumentas privalo būti laikomas laive ir pateiktas tikriai institucijai pareikalavus.

8 straipsnis

1. Konvenciją pasirašiusios valstybės priima nuostatas, būtinas, kad įsigaliojūt šis reglamentas, ypač su juo susijusios procedūros ir įrodinėjimo pareiga. Apie šias nuostatas per Centrinę laivybos Reinu komisiją turi būti pranešta kitoms konvenciją pasirašiusioms valstybėms.

2. Siekiant užtikrinti šio reglamento taikymą, Konvenciją pasirašiusių valstybių kompetentingos institucijos derina jį su savo nacionaliniais teisės aktais ir tinkamai informuoja viena kitą nepažeisdamos komercinio konfidencialumo principo.

9 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu Papildomo protokolo Nr. 2, pasirašyto 1979 m. spalio 17 d. Strasbūre, įsigaliojimo dieną.

2. Tačiau šio reglamento 7 straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos tik pasibaigus dvejų metų pereinamajam laikotarpiui, skaičiuojamam nuo įsigaliojimo dienos.

3. Šis reglamentas gali būti iš dalies pakeistas arba papildytas tokia pat tvarka, kokia jis buvo priimtas.